

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. L. Hoplevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Corina” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la nesoluționarea în termen a cererii din 07 iulie 2016, obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat să accepte trecerea la cheltuieli a sumei de 9390741, 43 de lei,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 octombrie 2015 SRL „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău solicitând obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău de a elibera factură fiscală pe numele SC „Plugarul” SRL pentru a trece la cheltuieli, capitolul: „costul mijloacelor fixe”- suma de 9390741,43 de lei, inclusiv TVA în mărime de 417994,61 de lei de către SRL „Corina”.

În motivarea acțiunii s-a invocat că în baza hotărârii din 15 septembrie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție a fost obligat SC „Plugarul” SRL să elibereze SRL „Corina” factură fiscală în valoare de 9390741, 43 de lei inclusiv TVA în mărime de 417994,61 de lei. SRL „Corina” a apelat la serviciile unui executor judecătoresc întru executarea forțată a acestei hotărâri, deoarece nu a fost executată benevol. Astfel, la data de 20 iulie 2012 de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a fost intentată procedura de executare.

A menționat că prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Curții de Apel Chișinău, SC „Plugarul” SRL a fost declarată insolubilă. În rezultatul declarării SC „Plugarul” SRL ca fiind insolubilă, toate facturile fiscale au fost retrase de către Inspectoratul Fiscal de Stat. Hotărârea din 15 septembrie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție nu era executată la momentul declarării insolabilității.

A precizat că este cert faptul că între SRL „Corina” și SC „Plugarul” SRL au existat raporturi contractuale, s-au procurat bunuri în valoare de 9390741,43 de lei, inclusiv TVA în mărime de 417994,61 de lei. În opinia reclamantului, suma de 417994,61 de lei poate fi trecută în contul TVA în baza hotărârii din 15 septembrie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, prin care SC „Plugarul” SRL a fost obligată să elibereze SRL „Corina” factura fiscală în valoare de 9390741,43 de lei, inclusiv TVA în mărime de 417994,61 de lei.

A susținut că SRL „Corina” nu poate purta răspundere pentru neîndeplinirea obligațiilor altor agenți economici, nici pentru neexecutarea hotărârilor instanțelor de judecată. SRL „Corina” deține factura fiscală în baza hotărârii din 15 septembrie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție. În opinia sa, nu poate purta răspundere pentru neîndeplinirea obligațiilor, deoarece statul nu a asigurat un mecanism funcțional pentru executarea hotărârilor instanței de judecată. Mai mult ca atât că Inspectoratul Fiscal de Stat este reprezentantul statului în activitatea de administrare a impozitelor și taxelor.

A declarat că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat prin circulara nr. 17-13-20/1-92/2 din 11 ianuarie 2002 „Privind anularea înregistrării în calitate de plătitor al TVA” a obligat colaboratorii serviciului fiscal să verifice corectitudinea calculării și achitării TVA la bugetul de stat, cât și nimicirea stocurilor de facturi fiscale la momentul anulării ca plătitor de TVA. Obligațiunea de prezentare a declarației TVA, cât și nimicirea stocurilor de facturi fiscale intră în atribuțiile agentului economic și colaboratorilor serviciului fiscal, dar nu a cumpărătorului. În competența SRL „Corina” nu intră obligațiunea de a verifica corectitudinea apartenenței facturilor fiscale ale furnizorilor. Astfel, organele fiscale sunt responsabile de asigurarea colectării depline și în termen a impozitelor și taxelor de la contribuabili, de aceea achitarea în buget a TVA, fiind o obligație fiscală a vânzătorului, nu poate fi pusă pe seama consumatorului de valori materiale și servicii procurate, odată ce ultimul ca cumpărător de bună credință, concomitent cu costul mărfurilor, a achitat și suma TVA conform legislației în vigoare.

A afirmat că întru soluționarea extrajudiciară a cauzei la data de 14 septembrie 2015 a fost depusă cererea prealabilă, însă nu a primit răspuns până la adresarea în instanță.

La 28 septembrie 2016 SRL „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a depus cerere de concretizare, indicând cu calitatea procesuală de pârât și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, solicitând recunoașterea ilegală a refuzului Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău și a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la nesoluționarea în termen a cererii din 07 iulie 2016, obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău și a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de a accepta trecerea la cheltuieli, capitolul: „costul mijloacelor fixe”-suma de 9390741,43 de lei, inclusiv TVA în mărime de 417994,61 de lei.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Corina” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la nesoluționarea în termen a cererii din 07 iulie 2016 depuse de SRL „Corina”, obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat să accepte trecerea la cheltuieli, capitolul:

„costul mijloacelor fixe” a sumei de 9390741,43 de lei.

Prin decizia din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de SRL „Corina” și s-a menținut hotărârea din 09 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău.

La 27 noiembrie 2017 SRL „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 09 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Corina”.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 17 octombrie 2017, iar SRL „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a declarat recurs la 27 noiembrie 2017, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Corina”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov împotriva deciziei din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic